

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. M.**, zast. Mgr. Michalem Janíkem, advokátem, se sídlem Pivovarská 15, Příbram, proti žalované: **Digitální a informační agentura**, se sídlem Na Vápence 915/14, Praha 3, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2023, č. j. 10 A 21/2023-40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :**I. Přehled dosavadního řízení**

[1] Žalobce podal u městského soudu žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu. Uvedl, že dne 21. 1. 2023 mu byla do jeho datové schránky doručena zpráva obsahující přihlašovací údaje do nově zřízené datové schránky ID: *guzpbe5*. Žalobce však nechce, aby mu stát zřizoval více ověřených digitálních identit (datových schránek). Nově zřízenou datovou schránku pro výhradní komunikaci se státní správou vnímá jako šikanu a narušení své právní jistoty. Dále uvedl, že do rozhodnutí soudu si novou datovou schránku neaktivuje. Mimo jiné navrhl, aby soud rozhodl, že datová schránka ID: *guzpbe5* zřízená žalovaným se zrušuje. Na základě výzvy městského soudu žalobce svůj návrh na rozhodnutí soudu upřesnil tak, že se určuje, že žalobce má pouze jednu ověřenou a platnou datovou schránku ID: *X*.

[2] Městský soud v Praze nadepsaným rozsudkem žalobu zamítl. Shledal, že k žalobcem namítanému nezákonnému zásahu nedošlo, neboť datová schránka ID: *guzpbe5* byla žalobci jakožto podnikající fyzické osobě zřízena za účelem komunikace ve věcech

podnikání ze zákona (podle § 4 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž namítal, že městský soud porušil jeho právo na spravedlivý proces tím, že s ním komunikoval a doručoval do špatné datové schránky. Z předmětu žaloby je naprosto zřejmé, že se jedná o zrušení datové schránky ID: *guzpbe5*, zřízené stěžovateli jako podnikateli a tudíž se žaloba týká podnikání stěžovatele. Stěžovatel se navíc při podání žaloby cítil být podnikatelem. Soud měl tedy stěžovatele upozornit odpovědí do datové schránky, ze které stěžovatel odeslal žalobu na vadu podání, která spočívá v použití špatné datové schránky. Tím, že soud doručoval do špatné datové schránky nedodržel řádný proces. Městský soud se dopustil pochybení tím, že stěžovatele řádně nepoučil. Stěžovateli proto nelze přičítat k tíži, že písemnosti ve své původní datové schránce přebíral a reagoval na ně.

III. Posouzení kasační stížnosti

[4] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti stěžovatele a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 téhož zákona zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Z provedené rekapitulace je zřejmé, že v posuzované věci se jedná o posouzení, zda městský soud pochybil při doručování.

[7] Doručování upravuje § 42 s. ř. s. Podle odst. 1 tohoto ustanovení, *soud doručuje písemnosti do datové schránky, není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje ji soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. Ukáže-li se toho potřeba, může soud požádat o doručení i jiný státní orgán.*

[8] Uvedené ustanovení stanoví prioritu způsobů doručování, přičemž jako první uvádí a tudíž upřednostňuje doručování do datové schránky, což je racionální, logické a smysluplné s ohledem na vysokou rychlost, snadnost a efektivitu tohoto způsobu doručování. Krajský soud tudíž postupoval správně, když stěžovateli písemnosti, včetně kasační stížností napadeného rozsudku doručoval do datové schránky.

pokračování

[9] K námitce stěžovatele, že mu krajský soud doručoval do špatné datové schránky, Nejvyšší správní soud uvádí, že městský soud doručoval stěžovateli do datové schránky ID: X. Tuto datovou schránku stěžovatel v žalobě uvedl jako součást své identifikace spolu s jménem a adresou, použil ji k doručení žaloby, v průběhu řízení pomocí ní komunikoval s městským soudem a reagoval na písemnosti, které mu do ní byly zasílány. V žalobě se také původně domáhal určení, že „žalobce je oprávněnou osobou IDDS X“ z čehož vyplývá, že právě tuto datovou schránku stěžovatel mínil používat.

[10] Ohledně datové schránky ID: *guzpbe5*, která byla stěžovateli zřízena jakožto podnikající fyzické osobě podle § 4 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, stěžovatel naproti tomu v žalobě uvedl, že její zřízení vnímá jako šikanu, narušuje jeho právní jistotu a do rozhodnutí soudu o žalobě si ji neaktivuje. V návrhu na předběžné opatření ze dne 18. 9. 2023 pak stěžovatel požádal o znepřístupnění a uzavření této datové schránky pro přijímání veškerých zpráv s vyznačením tohoto uzavření od data podání žaloby.

[11] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že městský soud postupoval zcela správně, když stěžovateli doručoval do datové schránky ID: X, neboť proti zřízení datové schránky ID: *guzpbe5* stěžovatel brojil žalobou, uváděl, že jí nehodlá aktivovat a posléze dokonce žádal o její znepřístupnění. Ke stěžovatelem namítanému procesnímu pochybení při doručování tudíž nedošlo. Nebylo proto ani možné, aby městský soud stěžovatele poučoval o špatném použití datové schránky, jak se toho stěžovatel domáhá v kasační stížnosti.

[12] Tvrzení stěžovatele, že z žaloby je zřejmé, že se žaloba týká jeho podnikání a při podání žaloby se cítil podnikatelem postačuje uvést, že na výše uvedených závěrech nic nemění. Nejvyšší správní soud pouze pro úplnost k tomuto tvrzení stěžovatele uvádí, že stěžovatel se v žalobě věnoval postavení občana a podnikatele (OSVČ). Uvedl přitom, že je občan a momentálně, nikoliv nutně i OSVČ a zřízením více datových schránek pro něj jako jednoho občana a právní subjekt se porušuje jeho právní jistota. Z žaloby tudíž vyplývá, že stěžovatel vycházel primárně z toho, že se nachází v postavení občana, nikoli podnikatele (OSVČ).

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[13] Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými všechny stěžovatelem uplatněné námitky, kasační stížnost je proto nedůvodná. Nejvyšší správní soud tedy dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[14] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšné žalované pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2024

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu